

ха се почти истрили отъ да ги прѣбръща и прѣбръща съ наплютия си палець. Всичкиѣ изречения въ Отдѣльтъ: **Добри съвети** и **умни отвѣти** бѣ ги изучилъ наизустъ, и кога какъ имъ докараше реда да ги кажа верѣдъ разговоркитѣ си, той ги казваше за потвърждение на думитѣ си, и казваше ги на мѣсто.

Па и смѣшенъ човѣчець бѣше, Господъ да го прости, ако станѣше много рано, щѣше да раскаже на жена си нѣкои отъ важнитѣ си сънища, на които значението заедно ще се помжчатъ да отгатаятъ. Най-голѣмото му удовольствие, при трѣгванието му сутрѣнъ за дюгенъ, бѣ когато жена му го испроводѣше до пѣтнитѣ вратца, носящиятъ му и тефтеритѣ. Злѣ се сърдѣше на домашнитѣ си за тѣхното невнимание, ако на трѣгванието му за дюгенъ намѣренше обучаа си едина-ти-единъ обърнатъ възнакъ (наопаки). Ако ли пѣкъ и двата, — то дияволитѣ го земаха — „не е на хаиръ, рече, но хайде Господъ на добро да го обрѣща.“ Ако ли пѣкъ случайно, безъ да се прѣгледа, обуеше едина си чорапъ наопъки, и сѣтнѣ го сапикасаше, то прѣзъ него день учакваше голѣмо и щастливо обращение на работитѣ си. Когато Мирчо му направеше кафе и му го подадеше, ако по повърхността на кафето на сръдъ чашата се образуваше отъ пѣната нѣщо като паричка, непрѣменно прѣзъ него день щѣше да събѣре много вересии. Птица не можаше да прѣхвъркне прѣзъ дворѣтъ на дѣда Димитра, безъ той да извлече отъ нея, или отъ гласѣтъ ѿ, прѣдвѣщание. Гракиѣха ли гарги, ако е зимъ него день снѣгъ ще вали, ако ли лѣтъ — учакваше дѣждъ. Зацѣрѣше ли нѣкоя сврака, непрѣменно ще дѣдо Димитъръ него день да